

De Geest spreekt alle talen.

Schriftlezingen: Handelingen 2:1-13 Tekst: Hand. 2:5-13

Zingen: Ps. 118:12, Ps. 143:10, Ps. 119:3 en 9, Ps. 147:1 en 2, Ps. 117

Hoofdpunten van de preek

De Heere spreekt ons aan in onze moedertaal. Hij doet in de Pinkstergeschiedenis 4 dingen.

1 Aanspreken (Hand.2:6,8)

De Geest vervult de apostelen zodat zij allen spreken. Samen brengen zij één geluid voort: God is groot. De Geest weet daardoor de aandacht van alle mensen te trekken.

Niet is je zo eigen als je moedertaal. De Geest spreekt mensen in hun eigen taal aan. Niet andersom! Een beweging vol van genade. God weet ons mensen te bereiken.

2 Samenbrengen (Hand.2:6,9-11)

Het ene geluid brengt de menigte samen. Dáárom wonen zij in Jeruzalem. Als godvrezende Joden en bekeerlingen bleef afkomst en meer verschil maken.

De vloek van Babel werkt lang door... menselijke verschillen overbruggen wij niet. De Geest brengt in Christus mensen bijeen, zodat er een menigte voor Gods troon verschijnt.

3 Grootspreken (Hand.2:11b)

De Geest laat de 120 spreken over Gods grote werken/ grootheid. Gods grote werken zijn de bevrijding uit Egypte, de wet, het beloofde land... bekende taal voor Godvrezenden.

De vervulling in Christus is hun onbekend. Dat komt nog... Uit Gods grote daden blijkt Zijn grootheid. Hét onderwerp voor de Geest: grootspreken van God. Christus verheerlijken.

4 Verwarren (Hand.2:12,13)

De Geest maakt allerlei reacties los. De mensen zijn niet in één keer overtuigd. Hij sticht heilzame verwarring. Mensen krijgen vragen en worden onzeker.

Gelegenheden voor de Geest! Hij gebruikt ons (als de 120) om Christus te brengen. Anderen maken zich ervan af. Zij worden niet toegevoegd tot de gemeente die God grootmaakt (47).